

Projecte d'Algorismia

Integrants: Mireia Cano Pujol, Daniel Donate Durán, Daniel Losada Molina i Albert Ollé Sabaté

Experiments amb el Model Binomial

Com Executar

Per executar els tests simplement s'ha de compilar l'arxiu `Graph_Erdos.cpp` i seguir les instruccions que apareixen en pantalla quan s'executa.

Metodologia i resultats

Per estudiar el nombre esperat de components connexes en un graf generat aleatoriament a través del model binomial, hem escrit un petit programa que automatitza els tests. Aquest programa s'encarrega de, per a cada número de vèrtex N , recórrer totes les possibles probabilitats des de 0.01 fins a 0.99 i per a cada increment genera un graf i compta el número de components connexes 10 vegades i ho escriu en un arxiu csv on fem la mitja per obtenir un resultat representatiu.

Les N que hem escollit són 20, 60 i 100, els resultats es tallen a partir d'una probabilitat de 0.3 ja que en la continuació no hi havia cap variació i així s'entén millor el graf.

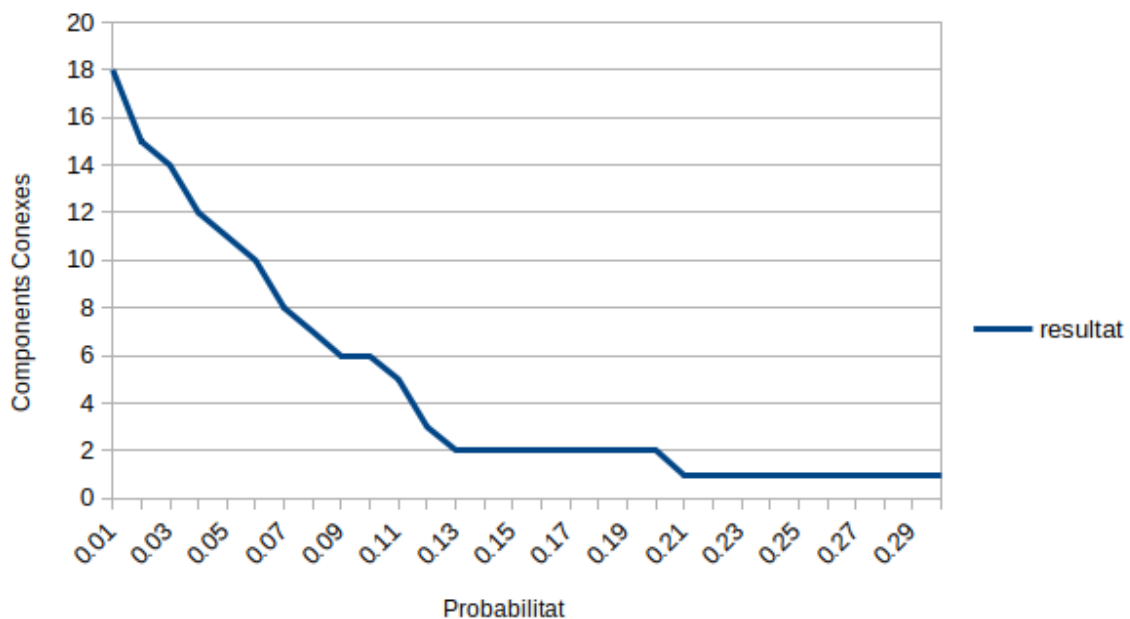

Fig. 1: Components Connexes esperades en un graf amb 20 vèrtex

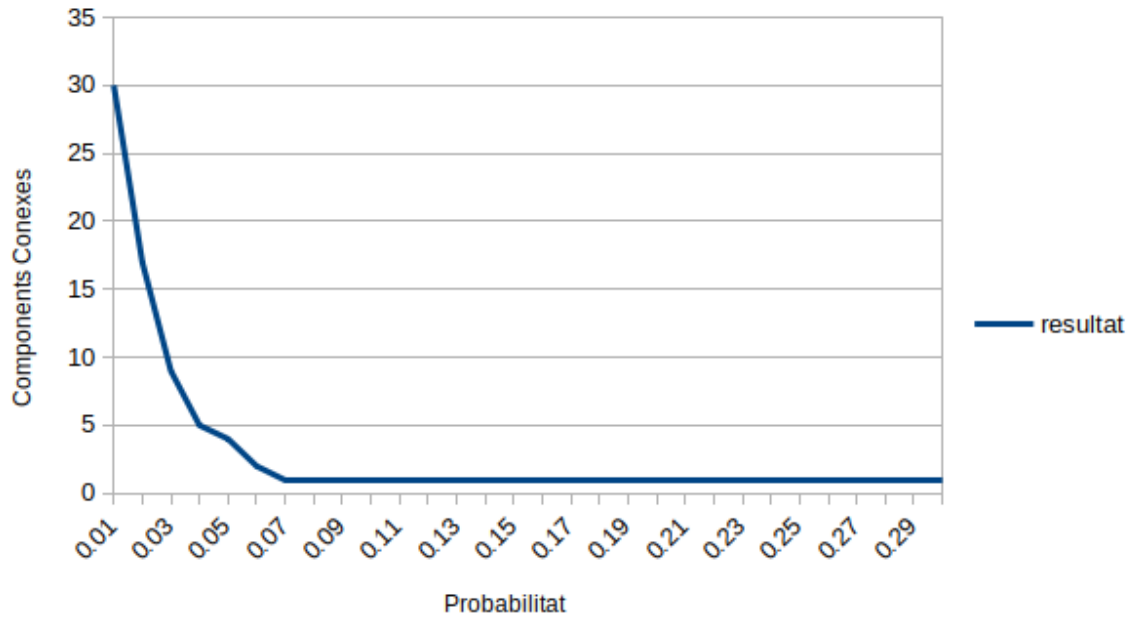

Fig. 2: Components Connexes esperades en un graf amb 60 vèrtex

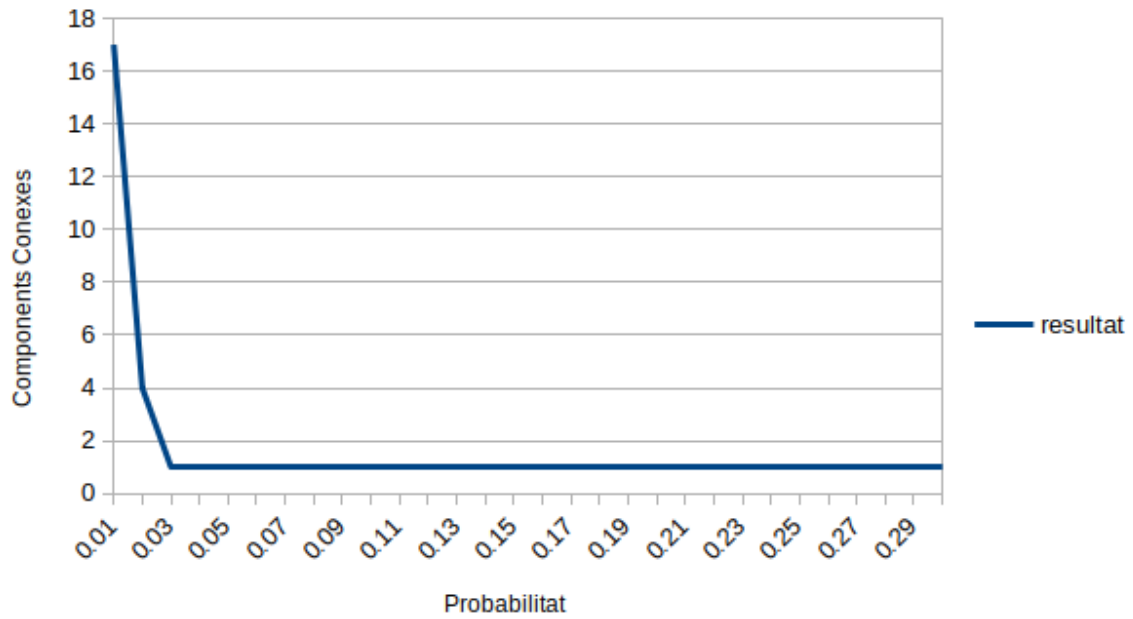

Fig. 3: Components Connexes esperades en un graf amb 100 vèrtex

Experiments amb el model Geometric

Com Executar

```
$ g++ -c randomGeometric.cc GraphRGG.cc
$ g++ -o graph.exe randomGeometric.o GraphRGG.o
$ ./graph.exe >NOM_FITXER.csv
```

En executar aquesta última comanda haurem d'introduir per consola el nombre de nodes del graf amb el que desitgem realitzar els experiments.

Metodologia i resultats

Per estudiar el nombre esperat de components connexes en un graf RGG (Random geometric graph ($G(n, r)$)) hem utilitzat un programa que automatitza el test i escriu els resultats en un arxiu .csv. A aquest programa se li introdueix el número de vèrtex N i genera 100 r aleatòries; per a cadascuna d'aquestes r es generen 10 grafs de la forma esmentada abans i es compten les components connexes que té. Les N que hem escollit són 20, 60 i 100. El nostre codi inicialment tenia limitada la generació de coordenades dels nodes a 100 (per tant el graf se situava en un espai de mida 100x100, on cada x i y tenia un rang de 0 a 100), i hem observat que, d'aquesta manera, per a molts valors de r els grafs resultants amb un gran nombre de nodes només tenien una component connexa. Així que hem repetit l'experiment augmentant el límit de coordenades a 200 per separar una mica els nodes.

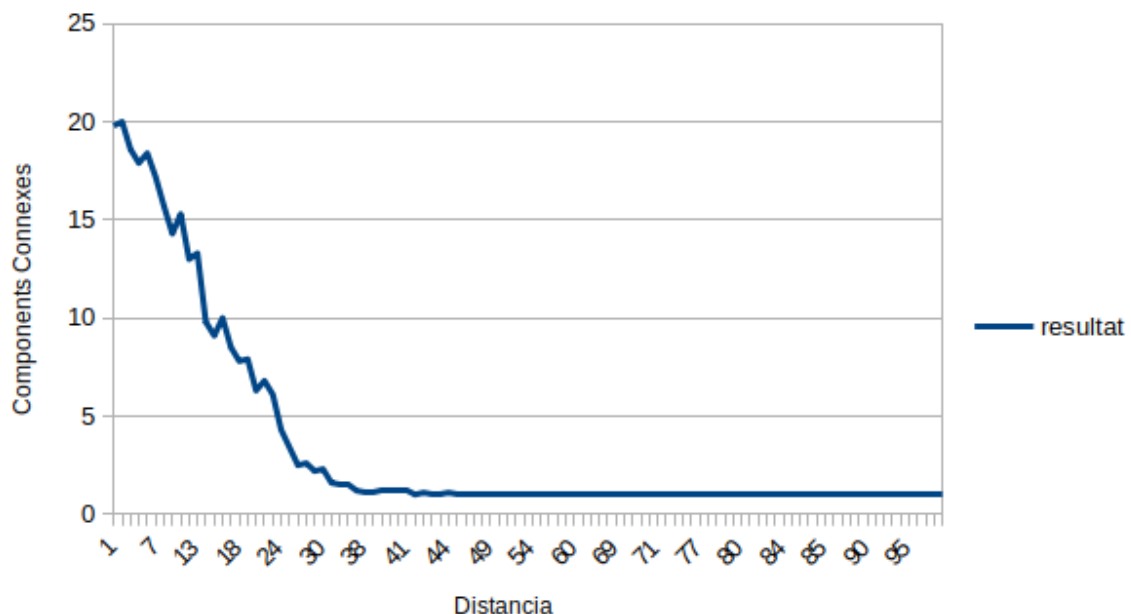

Fig. 4: Components Connexes esperades en un graf amb 20 vèrtex en un espai de 100x100

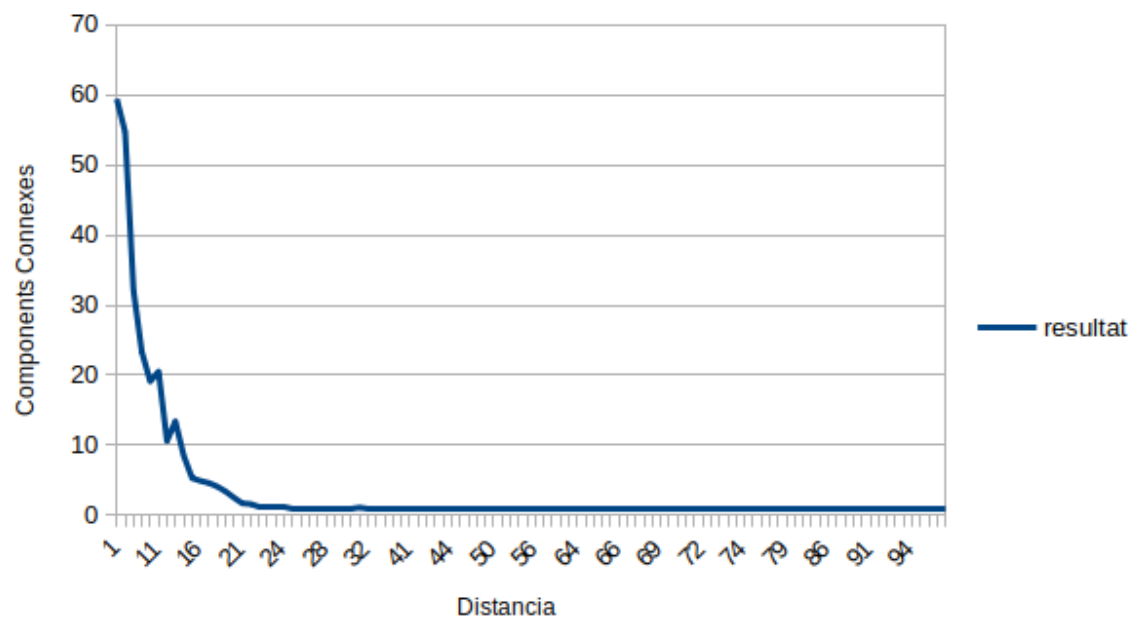

Fig. 5: Components Connexes esperades en un graf amb 60 vèrtex en un espai de 100x100

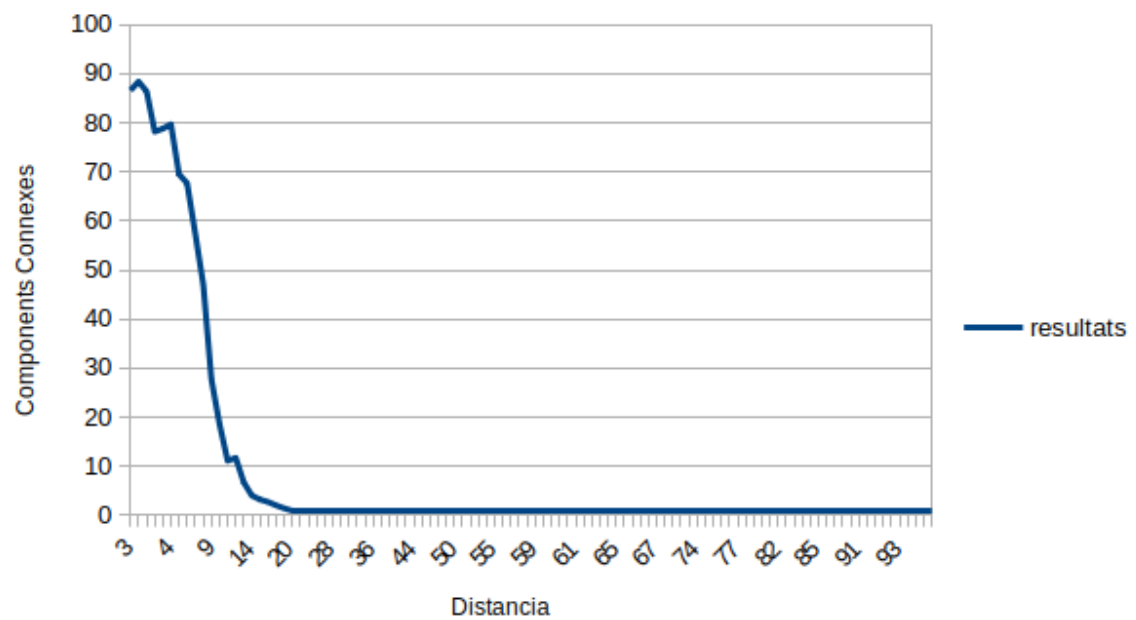

Fig. 6: Components Connexes esperades en un graf amb 100 vèrtex en un espai de 100x100

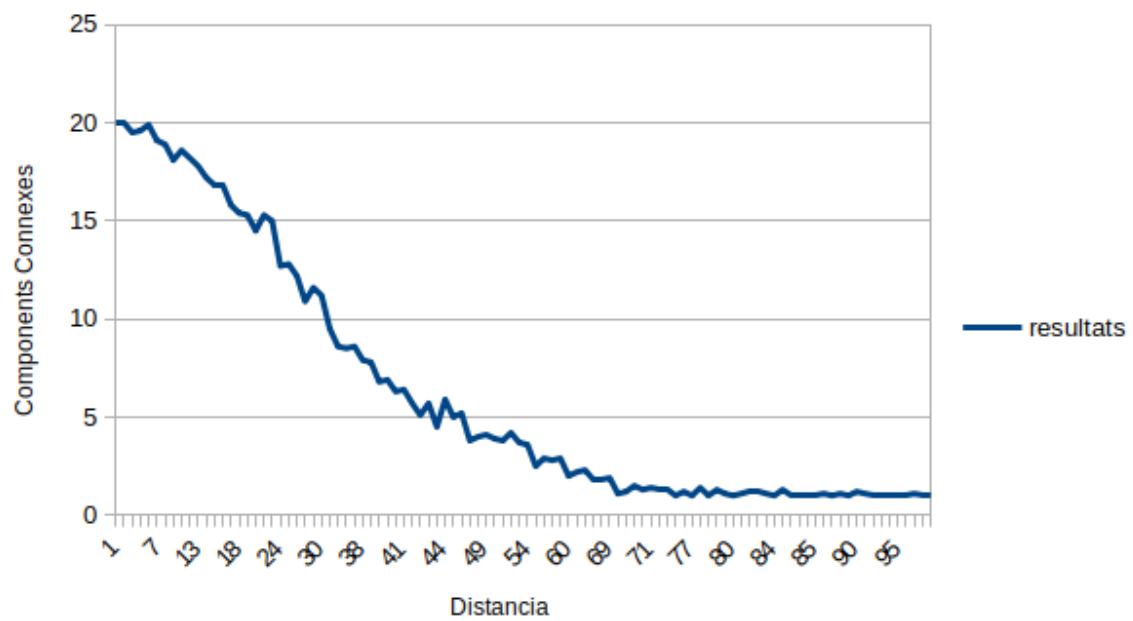

Fig. 7: Components Connexes esperades en un graf amb 20 vèrtex en un espai de 200x200

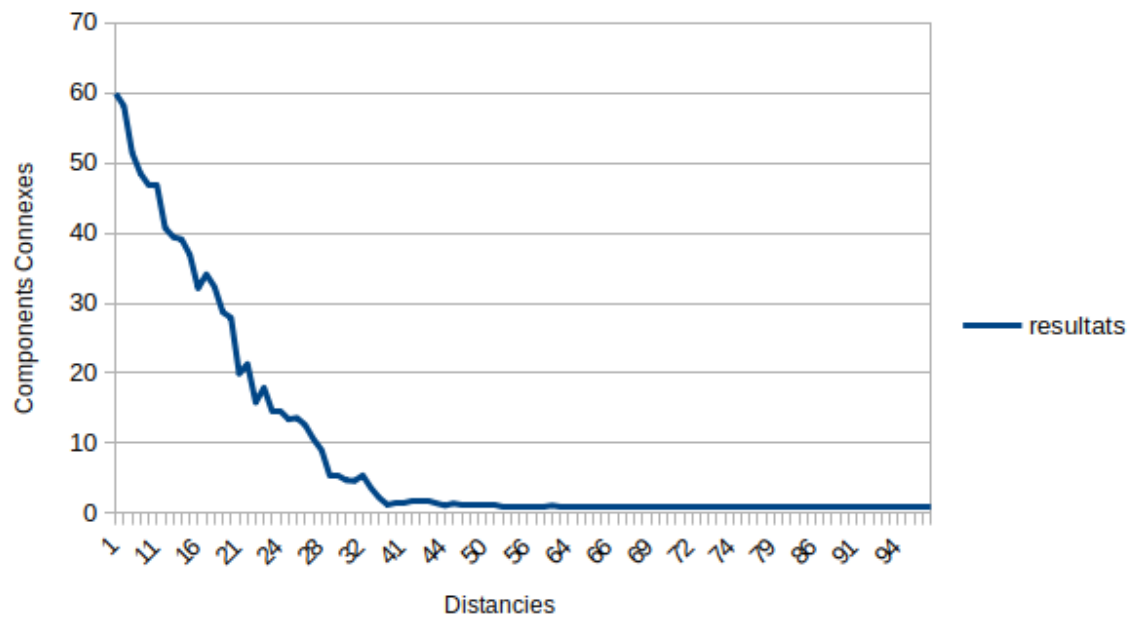

Fig. 8: Components Connexes esperades en un graf amb 60 vèrtex en un espai de 200x200

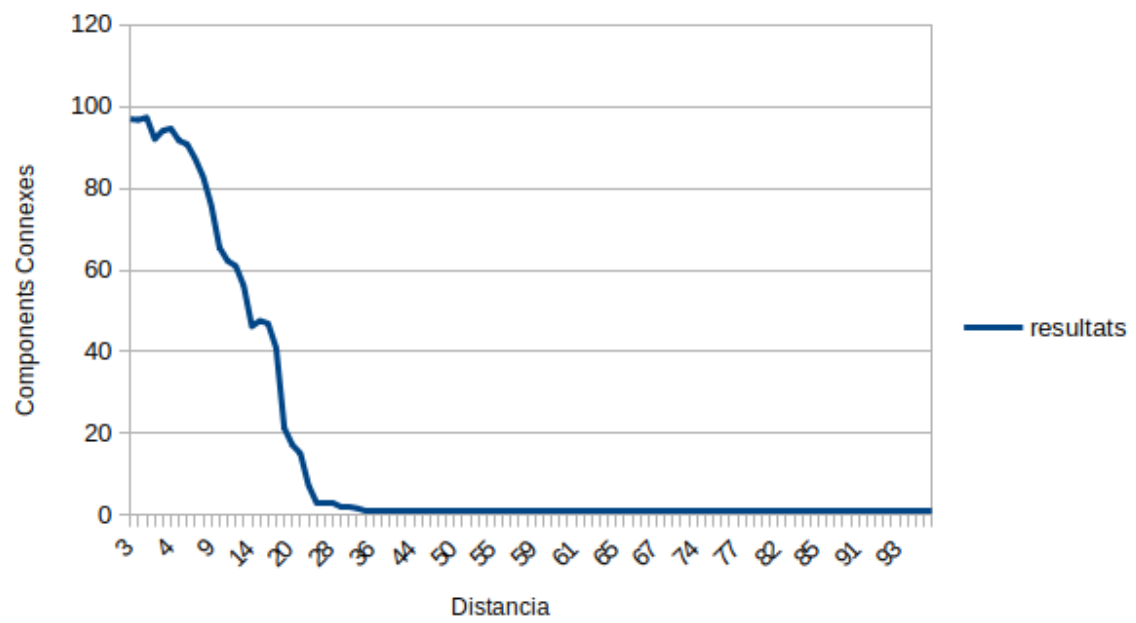

Fig. 9: Components Connexes esperades en un graf amb 100 vèrtex en un espai de 200x200